

ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ УКРАЇНИ

Найко Д.С.,

*студентка кафедри обліку, оподаткування, публічного управління та адміністрування,
Криворізького національного університету, м. Кривий Ріг, Україна,
e-mail: dlsrn2003@gmail.com*

Адамовська В.С.,

*к.е.н, доцент кафедри обліку, оподаткування, публічного управління та адміністрування,
Криворізького національного університету, м. Кривий Ріг, Україна,
e-mail: adamovska@knu.edu.ua,
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-8911-1388>*

Економіка країни та економічний розвиток – це дуже важливе завдання для держави та наразі являється одною із головних проблем України. Говорячи про дане питання, ми повинні розуміти під цими поняттями не лише гроші та підвищення загального добробуту громадян. Звісно, якісне покращення рівня життя є кінцевою метою вдосконалення, однак, шлях для досягнення цієї мети є комплексним, а методи, подекуди, – не такими легкими [1].

Після здобуття Україною 1991 році незалежності, в її економіці з різною швидкістю почали здійснюватися трансформації та розвиток соціально-економічних процесів. Певна річ, стало питання створення власної економічної системи. Так було сформовано грошову, фінансову, митну, банківську, податкову та інші підсистеми [2]. Наслідки глобальної економічної кризи 2008 року негативно позначились на темпах глобального відтворення соціально-економічного потенціалу країни та регіонів в цілому.

Це значною мірою ускладнило плавне переведення господарства на шлях сталого розвитку. До цього додалися такі проблеми, як зменшення попиту на вітчизняну продукцію; структурні перекоси в господарському комплексі; неспроможність зниження залежності українського господарства від імпорту ресурсо- та енергоощадних технологій через відсутність системної політики щодо цього; недосконалості міжбюджетних відносин, що у свою чергу не стимулювало максимально ефективного використання внутрішніх запасів соціально-економічного розвитку окремих регіонів тощо. При цьому рівень доходів українців залишається доволі низьким порівняно, наприклад, з європейським. Крім того, бойові дії в зоні АТО неодмінно залишають свій слід на економіці країни, породжуючи «нову бідність» [3, 4].

Для переходу до сталого економічного розвитку необхідно побудувати нову економічну політику, бо в чинній політико-економічній моделі механізм ефективного використання виробничого потенціалу, який би забезпечив стале економічне зростання, просто немає. Також в Україні немає дійових ринкових інститутів.

Особливу увагу потрібно звернути на трансформацію таких аспектів соціально-економічного розвитку держави:

1. Потрібно налагодити кредитування підприємств реального сектора, а особливо – експортоорієнтованих, оскільки вони могли б заповнити,

наприклад, надані Україні експортні квоти ЄС або забезпечити поставки на інші світові ринки.

2. Треба стабілізувати споживчий попит і розширити інвестиційні активності. Дані фактори можуть стати головними у процесі відновлення економічного зростання у найближчі 3-5 років. Також у цьому питанні не обійдеться без активної промислової політики створення лідерів економіки, які будуть здатні виробляти конкурентоспроможні товари.

3. Фінансово-банківська система повинна запустити механізм перерозподілу ресурсів до потенційно інвестиційно активних підприємств.

4. Основними елементами повинні стати планування, довгострокове прогнозування та розробка стратегічного цілепокладання.

Такі програми було прийнято й успішно реалізовано у багатьох країнах, зокрема у Фінляндії, Південній Кореї, Сінгапурі та Китаї. В її основу мають бути покладені темпи зростання ВВП на рівні 4-6%, тому що без вище середньосвітових темпів реалізувати стратегію буде неможливо.

Проте вищесказане є лише частиною глобальних змін, які потрібні нашій країні. Структурна модернізація економіки, відчутне покращення умов для ведення бізнесу, старт для розвитку вітчизняної промисловості – ось що є життєво важливим для динамічного зростання. Саме такі заходи плануються урядом завдяки забезпеченню низки системних реформ на досягнення цілі [3].

Найважливіші завдання задля забезпечення економічної модернізації є:

- створення сприятливих умов для розвитку та ведення бізнесу в Україні. Для цього треба зробити ринок максимально прозорим, у свою чергу регуляцію – зменшити до необхідного мінімуму;
- створення умов для досягнення Україною енергетичної незалежності, тим самим забезпечивши глобальне реформування енергетичного сектору;
- позбутися збиткових державних підприємств та забезпечити ефективне управління важливими стратегічно активами;
- забезпечення середовища для розвитку потужного та конкурентоспроможного сектору середнього та малого підприємств. Це можна зробити забезпечивши доступ до фінансів та удосконалюючи й розвиваючи інфраструктуру малого та середнього бізнесу;
- забезпечення прозорого та дієвого управління земельним потенціалом;
- зробити транспортні українські послуги доступними та якісними, інфраструктуру більш сучасною та приєднаною до міжнародної транспортної мережі;
- головним завданням уряду є подолання корупції задля роботи всієї системи [1].

Отже, в Україні є досить багато соціально-економічних проблем. Проте їх вирішення не є таким простим як здається. Виконання комплексу цих завдань та кожного з них окремо призведе до зміцнення державного бюджету, забезпечить умови для модернізації виробництва, включення України до регіональних та глобальних ланцюгів створення доданої вартості, прискорить залучення інвестицій в українську економіку та створення нових робочих місць.

Все це відкриє нові можливості для громадян України та у результаті позитивно вплине на якість життя кожного мешканця країни [1].

Список використаних джерел:

1. Урядовий портал. Режим доступу: <https://www.kmu.gov.ua>
2. Тимошенко Л.М. Соціально-економічний розвиток і його кероване забезпечення в умовах інноваційної моделі суспільної динаміки: механізм регулювання економіки / Л. М. Тимошенко, А.О. Сімахова, 2015. – 78 с.
3. Лібанова Е.М. Соціально-економічний потенціал сталого розвитку України та її регіонів: національна доповідь / за ред. акад. НАН України Е.М. Лібанової, акад. НААН України М.А. Хвесика. – К.: ДУ ІЕПСР НАН України, 2014. – 776 с.
4. Калініченко Л.Л. Актуальні проблеми та напрями розвитку потенціалу соціально-економічних систем в умовах конкуренції: монографія